

Siionin virsi 105 + 121 ehdotus

1. Sun lä - hel - le - si, Her - ra - ni, i - kä - vöi köy - hä
E - lä - män uu - den voi - mi - a si - nus - ta mi - nuun

sie - lu - ni, ir - ro - ta mi - nut muus - ta. Pois
vuo - da - ta kuin ok - saan vii - ni - puus - ta.

rai - vaa es - teet tiel - tä - ni ja lii - tä mi - nut it - see - si. Suo

o - saa e - lä - mäs - tä uu - des - ta, läm - pi - mäs - tä.

1. Sun lähellesi, Herrani,
ikävöi köyhä sieluni,
irrota minut muusta.
Elämän uuden voimia
sinusta minuun vuodata
kuin oksaan viinipuusta.
Pois raivaa esteet tieltäni
ja liitä minut itseesi.
Suo osaa elämästä,
uudesta, lämpimästä.

2. Milloinka lohdutuksen saan?
Milloinka ryhdyt purkamaan
kuormaani ahdistavaa?
Jos äänesi vain kuulisin,
niin riemuitsevin sydämin
sydäntäs rakastavaa
vain ylistäisin hartaasti:
kun kerjäläisen rikkaaksi
teet laupeudessasi
ja puet riisumasi.

3. Tee, Israelin vartija,
Immanuel, sen auttaja,
nyt ihme kaipaamani.
Näin yössä pyydän apua:
herätä jälleen toivoa
minunkin sielussani.
Armahdat nälkään nääntyvää,
ei sairas hoitamatta jää,
**kun autat, ystäväni
ja muistat hädässäni.**

4. Ken anoo, sille annetaan.
Näin lupaat, siihen luottaa saan
myös minä puutteissani.
Siis opettelen anomaan
ja sanoihisi tarttumaan
nyt ahdistuksissani.
**Kuin muinoin äiti Kaanaanmaan
puoleesi käännyn huutamaan.**
Jään kättä kurkottamaan,
ja yhdyin pyyntöön samaan.

L. C. Allendorf
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. L-M Renko